

de ziel krijgt voeten

alles is hier beeld en taal
en beeld van de taal

Cleo
Campert

Remco
Campert

2013
DE BEZIGE BIJ
AMSTERDAM

de ziel krijgt voeten

stralende ster van inzicht
voor eeuwig vastgelegd

kunst is altijd aanwezig
ook al denk je van niet
altijd aanwezig
en steeds weer begonnen

de ziel krijgt voeten

met dat lichaam
dat steeds maar moet
in de gedachte
die uitbreekt
in gebaar
gebaar dat vloeit tot vorm
die ontsnapt uit vorm
die zich omvormt
tot andere vorm

de ziel krijgt voeten

om het te maken
zijn er zoveel manieren
maar het eindigt
van plan of niet
op die ene manier
die alle andere uitsluit

en de muziek die ontspringt in een voorkamer waar een
componist naar akkoorden zoekt

de ziel krijgt voeten

kunst zwerft over de aarde
nestelt zich dan op een onvoorzien
moment
op een even tevoren
nog onbestaanbare plek

de ziel krijgt voeten

Mondriaan hield in een vrouw van aflopende schouders
maar niet van aflopende lijnen in de kunst

maar intussen
de blote kont van de kunst te kussen
schreef Lucebert
daar gaat het om

de ziel krijgt voeten

aan de rand van het gedicht
breken de woorden verdwijnen gaan over
in een wit gebied
waar geen stilte heerst
maar groezelig gezoem
rumoer dat nog geen vormen heeft

